

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 25Csp/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019206638
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bodo
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2020:0019206638.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Peter Bodo, v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35807598 právne zastúpený JUDr. Katarína Hegedúšová, advokát, Majerníková 3A, Bratislava Karlova Ves 84105, proti žalovanému: S., o zaplatenie 600,00 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie 340,00 Eur a zmluvného úroku vo výške 32,26 % ročne zo sumy 1000,00 Eur od 24.2.2016 do 27.6.2016, zo sumy 900,00 Eur od 28.6.2016 do 27.7.2016, zo sumy 800,00 Eur od 28.7.2016 do 25.8.2016, zo sumy 700,00 Eur od 25.8.2016 do 27.9.2016 a zo sumy 600,00 Eur od 28.9.2016 do zaplatenia zastavuje.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.
- III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 28.10.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 600,00 Eur, zmluvného úroku vo výške 32,26 % ročne zo sumy 1000,00 Eur od 24.2.2016 do 27.6.2016, zo sumy 900,00 Eur od 28.6.2016 do 27.7.2016, zo sumy 800,00 Eur od 28.7.2016 do 25.8.2016, zo sumy 700,00 Eur od 25.8.2016 do 27.9.2016 a zo sumy 600,00 Eur od 28.9.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 600,00 Eur od 29.10.2016 do zaplatenia, poplatku za upomienky vo výške 300,00 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 40,00 Eur a trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaný uzavrel so žalobcom dňa 24.2.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1000,00 Eur. Tento úver sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom. Odplata je vo výške 0,00 Eur a úrok vo výške 32,26 % ročne. Úver sa žalovaný zaviazal splatiť v 12 mesačných splátkach odo dňa 24.3.2016. Veriteľ a spotrebiteľ sa dohodli, že neuhradením ktorejkoľvek dohodnutej splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace stáva sa celý dlh splatným okamžite. Dlh sa stal splatným dňa 29.10.2016. V zmluve sa žalobca a žalovaný dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí jednotlivé splátky v lehote ich splatnosti dohodnutej v zmluve, žalobca má nárok na zmluvnú pokutu vo výške 10 Eur, za každú jednu omeškanú splátku. Žalobca požaduje náhradu nákladov na zaslané upomienky vo výške 300,00 Eur (za každú zaslanú upomienku 30 Eur v zmysle zmluvy). Keďže je žalovaný v omeškaní s úhradou dlžnej sumy žalobca si uplatňuje aj úroky z omeškania. K žalobe pripojil žalobca zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX . a všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

2. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená dňa 9.12.2019 do vlastných rúk. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že žalobca mu neposkytol sumu tvrdenú v žalobe

t.j. 1000,00 Eur a žiadal aby žalobca listinnými dôkazmi preukázal, že sumu 1000,00 Eur skutočne vyplatil. Namietol, že úver je nutné pokladať za bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu chýbajúcich náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej uviedol, že žalobca nepredložil prehľad jednotlivých splátok, ktoré žalovaný uhradil a nepredložil ani spoplatnenie úveru. Zároveň žalovaný poukázal na ustanovenia občianskeho zákonníka ohľadne neplatnosti právnych úkonov. Uviedol, že žalobca voči žalovanému postupoval bez odbornej starostlivosti, keďže nepreukázal ako dospel k rozhodnutiu poskytnúť žalovanému úver, keď porovnával jeho príjem a záväzky v čase jeho žiadosti o poskytnutie úveru. Preto navrhol aby súd žalobu zamietol.

3. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 6.4.2020 (čl. 48) uviedol, že popiera tvrdenia žalovaného, že uplatnený nárok je premlčaný. Poukázal na to, že zmluvné strany sa v bode 15 Všeobecných podmienok spotrebiteľského úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy dohodli, že v prípade ak spotrebiteľ neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti týchto splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky stáva sa splatný dlh okamžite. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 901702799 sa stala splatná dňa 29.10.2016.

4. Súd rozhodol na pojednávaní dňa 3.6.2020, ktoré vykonal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že žalovaný vo svojom odpore poukázal aj na námietku premlčania vzhľadom k tomu, že ako už sám žalobca citoval zo zmluvy, že v prípade ak spotrebiteľ neuhradí 4 po sebe idúce splátky, uhradí len časť splátok, stáva sa splatný dlh okamžite, teda opätovne vzniesla námietku premlčania. Spochybnila platnosť zmluvy uzatvorenej medzi Pohotovosťou a žalovaným, kde poukázala na rozhodnutie KS v B. Bystrici, sp. zn. 14Csp 248/2017, v ktorom citujú, uznesenie NS SR zo dňa 31.7.2009, sp. zn. 1Mcdo/1/2009, podľa ktorého, ak je dohodnutý úrok v rozpore s dobrými mravmi, čiže je vysoko nadhodnotený, tak je to neplatná zmluvná podmienka, ktorá dokonca robí i celú zmluvu neplatnou. Súdu predložila výpis priemerných úrokových mier v roku 2016, podľa ktorého vo februári keď bol daný pre spotrebiteľské úvery je tam úrok 6, aj dačo, tým pádom, keď žalobca a žalovaný mali v zmluve tých 36 bez ohľadu na to, že to stiahli, ten je v podstate 400 násobok, teda 400 % nárast je to 4 násobok. Preto pokladá túto zmluvu od jej prvopočiatku za neplatnú a dlh premlčaný od 29.2.2019.

5. V zmysle ustanovenia § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to žalobou, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 24.2.2016 podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na základe tejto zmluvy boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1000,00 Eur, ktoré sa zaviazal splatiť v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 98,60 Eur vždy k 24. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 24.3.2016. Spolu s poskytnutým úverom sa zaviazal vrátiť aj úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 183,20 Eur. Úrok je dohodnutý vo výške 32,26 %, RPMN je 37,48 %, priemerná RPMN vo výške 21,61 %. Celková čiastka ktorú sa spotrebiteľ zaväzuje vrátiť je suma 1183,20 Eur.

8. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí jednotlivé splátky v lehote ich splatnosti dohodnutej v tejto zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 Eur za každú jednu omeškanú splátku.

9. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú upomienku zaslanú v zmysle ustanovenia § 9 ods. 11 zákona č. 129/2010 Z.z. čiastku 30,00 Eur a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.

10. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

12. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy („zákon o spotrebiteľských úveroch“ alebo iba „zákon“), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

13. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), zákona o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

17. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20.Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21.Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22.Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákonov, ktoré aplikoval na dokazovaním zistený skutkový stav.

23.Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca („veriteľ“), ktorý v zmluvnom vzťahu vystupuje ako právnická osoba konajúca v rámci svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ a žalovaný („dlžník“), ktorý v zmluvnom vzťahu vystupuje ako fyzická osoba nepodnikateľ - spotrebiteľ, uzatvorili dňa 24.2.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka v spojení so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe uvedenej zmluvy poskytol veriteľ dlžníkovi spotrebiteľský úver v sume 1000,00- Eur, ktorý sa dlžník zaviazal splácať v 12. mesačných splátkach. Dlžník svoj záväzok nedodrжал a veriteľovi uhradil len 400, Eur. O tejto skutočnosti resp. k tomuto tvrdeniu nepredložil žalobca žiaden dôkaz avšak žalovaný toto tvrdenie nerozporoval, preto ho súd považuje za nesporné.

24.Vzhľadom na to, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, úverová zmluva podlieha režimu stanovenému v citovanom zákone o spotrebiteľských úveroch. Ustanovenie § 9 citovaného zákona stanovuje náležitosti, ktoré takáto zmluva musí spĺňať. V zmysle § 9 ods. 2 písm. f), musí zmluva okrem iného obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25.Po preskúmaní predloženej úverovej zmluvy súd zistil, že táto neobsahuje uvedenú zákonom stanovenú náležitosť. Zmluva určuje iba počet splátok bez toho, aby mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa s konečným termínom splatnosti, čo má za následok neurčitosť právneho úkonu. Zmluva neobsahuje žiaden údaj, ktorý by bližšie špecifikoval, konkretizoval termín konečnej splatnosti úveru. Zmluvné ustanovenie, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 1183,20 Eur v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 98,60 Eur vždy k 24.kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 24.3.2016, nemožno považovať za presnú časovú a dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru pre túto konkrétnu zmluvu a preto súd konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania, údaj o konečnej splatnosti úveru neobsahuje. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 16Co/315/2012, sp.zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05.2013). Vyššie citované ustanovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd nepovažuje za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

26.Zmluva taktiež neobsahuje povinný údaj „dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ ktorý nemožno stotožňovať s pojmom „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“, zmluva má obsahovať oba údaje v zmysle vyššie citovaných ustanovení. Uvedenie doby trvania zmluvy o

spotrebiteľskom úvere vyžaduje uvedenie konkrétneho časového úseku s ohľadom na predpoklad riadneho plnenia záväzkov podľa nej čo v žalobcom predloženej zmluve absentuje.

27. Citovaný zákon o spotrebiteľských úveroch v § 11 ods. 1 a 2 stanovuje následky porušenia vyššie uvedených povinností zo strany veriteľa, a síce, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa ex lege stáva bezúročný a bez poplatkov.

28. Zároveň súd uvádza, že z predloženej zmluvy vôbec nevyplýva, akým spôsobom skúmal žalobca bonitu žalovaného resp. schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Táto skutočnosť nebola preukázaná ani po tom, čo súd žalobcu vyzval na to, aby súdu predložil doklady preukazujúce skúmanie bonity žalovaného (viď čl. 47)

29. Súd vzhľadom k vyššie uvedenému uvádza, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne toho, že posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Je nutné prijať záver, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil povinnosti uvedené v § 7 ods. 1 citovaného zákona a aj z tohto dôvodu je potrebné tento úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

30. Bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru znamená, že všetky splátky vykonané spotrebiteľom, je nutné započítavať iba na istinu, respektíve na poskytnutú sumu, čo znamená, že žalobca má nárok iba na časť uplatnenej pohľadávky, ktorá tvorí rozdiel medzi poskytnutou a splatenou sumou.

31. V danom spore žalovaný uhradil 400,00 Eur a žalobca by teda mal nárok na zaplatenie 600,00 Eur.

32. Žalovaný vzniesol v priebehu konania námietku premlčania.

33. Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

34. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

35. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Právny zástupca žalobcu v žalobe, aj vo svojom vyjadrení (čl. 48) uviedol, že žalobca a žalovaný sa dohodli a to konkrétne v bode 15 všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru na tom, že v prípade ak spotrebiteľ neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti týchto splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky stáva sa splatný dlh okamžite.

37. Súd uvádza, že z bodu 15 z do spisu predložených všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, takáto dohoda žalobcu a žalovaného nevyplýva a takáto dohoda nevyplýva ani z iných ustanovení týchto všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru. Takáto dohoda nevyplýva ani zo zmluvy.

38. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

39. Vo vyššie uvedenom zákonom ustanovení sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 OZ, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodit', že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie

celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Táto 15 dňová lehota môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky.

40.Zo žalobcom predložených dokladov nevyplýva, že by žalobca žalovaného upozornil na to, že si uplatní právo vyplývajúce z ust. § 565 OZ. Žalobca nepredložil súdu žiaden doklad preukazujúci túto skutočnosť. Súd uvádza, že žalobca takýto doklad nepredložil napriek výzve súdu (doručenej právnomu zástupcovi žalobcu dňa 14.2.2020).

41.Vzhľadom na vyššie uvedené je nutné prijať záver, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne toho, že sa so žalovaným dohodli na tom, že v prípade ak spotrebiteľ neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti týchto splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky stáva sa splatný dlh okamžite a neunesol ani dôkazné bremeno ohľadne toho, že žalovaného upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na to, že si uplatní právo vyplývajúce z ust. § 565 OZ a preto konečná splatnosť úveru nastala dňom 24.2.2017 t.j. splatnosťou poslednej 12 splátky.

42.S ohľadom na túto skutočnosť, ďalej na to, že žaloba bola doručená súdu dňa 28.10.2019 a poukazujúc na to, že žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd skúmal či nedošlo k premlčaniu niektorej zo splátok, kde premlčanie posudzoval pre každú splátku jednotlivo.

43.Splatnosť prvej až ôsmej splátky bola dohodnutá na 24.3.2016, 24.4.2016, 24.5.2016, 24.6.2016, 24.7.2016, 24.8.2016, 24.9.2016 a 24.10.2016. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná na súd dňa 28.10.2019, právo na úhradu splátok 1 - 8 sa premlčalo, pretože k ich uplatneniu pristúpil žalobca až po uplynutí 3 ročnej lehoty, kedy mohol uplatniť právo prvýkrát.

44.Podaním doručeným súdu dňa 6.4.2020 žalobca zobral návrh na začatie konania v časti poplatku za upomienky v sume 300,00 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 40,00 Eur a zmluvného úroku vo výške 32,26 % zo sumy 1000, 00 Eur od 24.2.2016 do 27.6.2016, zo sumy 900,00 Eur od 28.6.2016 do 27.7.2016, zo sumy 800,00 Eur od 28.7.2016 do 25.8.2016, zo sumy 700,00 Eur od 25.8.2016 do 27.9.2016 a zo sumy 600,00 Eur od 28.9.2016 do zaplatenia späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom k tomu žalobca navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

45.Podľa ust. § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

46.Podľa ust. § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

47.Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

48.Vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu učený pred prvým pojednávaním vo veci samej, ktorým zobral žalobu v časti späť, súd toto konanie v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení v časti zastavil.

49.S poukazom na bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru, vzhľadom na to, že nárok na zaplatenie splátok 1 - 8 je premlčaný, žalobca má nárok len na zaplatenie 4 splátok vo výške 98,60 Eur (4 x 98,6) t.j. 394,40 Eur. Keďže však v konaní bolo preukázané, že žalovaný uhradil 400,00 Eur (čo tvrdil sám žalobca), uhradil teda viac ako bol povinný platiť, a súd preto žalobu v časti prevyšujúcej späťvzatie žaloby, zamietol.

50.Žalovanému v konaní nevznikli žiadne trovy. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov konania zjavne neprejavila záujem a v konaní jej podľa obsahu spisu ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

51. Súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanému rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, nutné rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu (Uznesenie NS SR sp.zn. 7 Cdo/14/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Michalovce v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania

Podľa § 373 ods. 4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších).